

Udgangspunktet ud fra, hvad der tjener vort Land bedst med Hensyn til dets Kvægs Affæring. Naar det ærede Medlem mente, at det kom an paa, at vi skulde bestemme os efter, om man paa et eller andet Marked udenfor Scandinavien var kommen til at betragte dansk og svensk Kvæg som et Fællesbegreb, som scandinavisk Kvæg, vil jeg sige, at deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem mente f. Ex., at naar man i England var kommen mere og mere til at betragte svensk og dansk Kvæg som et saadant fælles uadskilleligt Begreb, skulde vi ogsaa lade os lede i vor Overveelse af Hensynet til at styrke denne Opfattelse. Jeg er snarere tilbøjelig til at tro, at hvis man virkelig i England er kommen til at slaa dansk og svensk Kvæg sammen til et Fællesbegreb, scandinavisk Kvæg, saa er det paa høie Tid for os at vise, at det er to forskjellige Landes Kvæg, for at ikke Ulykker i det ene Land skulde drage det andet Land med sig. Der er denne ikke saa ringe Forskjel mellem det ærede Medlems Opfattelse og min, og det kommer deraf, at det ærede Medlem tror, at det er at se smaat paa denne Sag, naar man i sine Overveelser kun gaar ud fra dette: Hvad er det nyttigste for Danmark med Hensyn til det Spørgsmaal, der her er Tale om.

Jørgensen: Jeg skal, for at slutte saa kort som muligt, erklære mig enig med den ærede Læser i, at Hovedsynspunktet, det, man bør gaa ud fra, er, hvad der kan være nyttigt for Danmark. Jeg fastholder forøvrigt paa dette Grundlag mit Standpunkt, som ikke er saa overordentlig forskjelligt fra det ærede Medlems. Naar han finder Anledning til at accentuere Forskjellighederne eller har Lyft dertil, saa for mig gjerne.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet og Forespørgslen endt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen) til Indenrigsministeren angaaende Overfarten mellem Korsør og Nyborg.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2563).

Forespørgeren (Paulsen): Det er ikke alene naturligt, at en usædvanlig lang og streng Vinter i ethvert Land maa udøve et Tryk paa Landets Befolkning, hvad enten nu man taler om Landmanden, Kjøbmanden, Arbeideren eller Haandværkeren, men det følger ogsaa af sig selv,

at et saadant Tryk maa føles i højere Grad, naar dette Land saaledes som Danmark bestaar af Der. Det kan jo have sine Fordele at bo paa en Ø, men det har visse ogsaa sine Ulemper og særlig under en streng Vinter som denne. Af de Sunde og Bøtter, som ere mellem de danske Landsdele, kan man vel med Rette fremhæve, at Storebelt er det vigtigste. Det er den Hovedvei, ad hvilken Forbindelsen i strenge Vintre maa vedligeholdes, ikke blot mellem vore Landsdele indbyrdes og mellem dem og det øvrige Europa, men ogsaa mellem Sverige og Udlandet, og naar denne Vej er lukket, følger det af sig selv, at Trafikken for en stor Del standses. Sverig kan jo, hvad Fragtgods angaar, søge andre Havne f. Ex. i Norge Christiania, jeg kan ogsaa nævne Thronhjelm, men værre stiller det sig for Danmarks Vedkommende, naar vi skulle til Udlandet med vore Varer. Vi ere væsentligst henviste til Routen Korsør—Nyborg. Ganske vist kan ogsaa for vort Vedkommende Veien over Christiania anvendes, hvad der jo har vist sig Exempler paa iaar, men det er udelukkende med Hensyn til saadanne Varer, hvis Værdi taaler, at der lægges de store Omkostninger paa dem, som følge af den lange Transport. Mere end nogen anden Landsdel og mere end nogen anden Kjøbstad rammer en saadan Standsning selvfølgelig Kjøbenhavn, fordi Kjøbenhavn ikke alene indeslutter den største Kapital og den talrigste Kjøbmandsstand, men som en Følge deraf ogsaa er det Punkt i Danmark, hvor Handelsvirksomheden pulserer stærkest. Det er, fordi jeg er en af Kjøbenhavns Repræsentanter her i Tinget, at jeg har taget mig den Frihed at indbringe denne Forespørgsel idag, og jeg tror ikke, at det vil forbause Nogen, at den er kommen, og jeg tror heller ikke Nogen vil bebrejde mig det; thi er der noget Spørgsmaal, der kan betegnes som havende almen Interesse, turde det dog vistnok være, om den Statsautoritet, i hvis Haand det er lagt at befordre Post, Rejsende og Fragtgods over Storebelt, under dette Mars Isforhold har tilfredsstillet de berettigede Krav, som kunde stilles til den eller ikke. Routen Korsør—Nyborg er tilbørlig monopoliseret, ubetinget selvfølgelig ikke, fordi det ikke er forbudt private Skibe at gaa fra Korsør til Nyborg med Passagerer eller Gods; men jeg siger „tilbørlig“, fordi det ikke længere er et privat Selskab, som eier Banerne paa Sjælland, disse Baner ere som bekendt gaaede over i Statsstyrelsens Haand, og det vil derfor være naturligt, at det ikke vil kunne svare Regning for et privat Dampskibsselskab at etablere en daglig Overfart over Storebelt, naar der eventuelt vil kunne mødes — jeg paaistaar ikke, at det er sket — med Vanfeligheder, idet de, der drive Fernbanerne paa begge Sider, altid have stor Fordel ved Afslutning af den gennemgaaende